

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

9 MEI 1951.

9 MAI 1951.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet betreffende de vergoe-
ding der schade voortspruitende uit de arbeids-
ongevallen.

PROJET DE LOI

modifiant la loi sur la réparation des dommages
résultant des accidents du travail.

AMENDEMENTEN
INGEDIEND DOOR DE HEER MAJOR
OP DE TEKST VOORGESTELD
DOOR DE COMMISSIE.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. MAJOR
AU TEXTE
PROPOSE PAR LA COMMISSION.

Art. 1.

Article premier.

Het eerste artikel vervangen door volgende tekst :

Remplacer l'article premier par le texte suivant :

« Art. 2 der wet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen wordt door volgende bepaling vervangen :

« L'article 2 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 2, § 1. — Wanneer het ongeval een tijdelijke volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft het slachtoffer, met ingang van de dag volgende op het begin van de uit het ongeval voortvloeiende ongeschiktheid tot werken, recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 100 % van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging.

« Art. 2, § 1. — Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire et totale de travail, la victime a droit, à partir du jour qui suit celui du début de l'incapacité résultant de l'accident, à une indemnité journalière égale à 100 % de la rémunération quotidienne moyenne.

» De vergoeding welke dient toegestaan voor de dag waarop het ongeval zich heeft voorgedaan, moet aan het slachtoffer een inkomen waarborgen dat overeenstemt met het normaal dagloon.

» L'indemnité à accorder pour la journée au cours de laquelle l'accident s'est produit doit garantir à la victime un revenu égal au salaire journalier normal.

» § 2. — Betreft het een tijdelijke ongeschiktheid die gedeeltelijk is of wordt, dan moet deze vergoeding even hoog zijn als het verschil tussen de bezoldiging van het slachtoffer vóór het ongeval en deze die het kan verdienen, alvorens geheel hersteld te zijn.

» § 2. — Si l'incapacité temporaire est ou devient partielle, cette indemnité doit être aussi élevée que la différence entre la rémunération de la victime antérieurement à l'accident et celle qu'elle peut gagner avant d'être complètement rétablie.

» § 3. — Indien de ongeschiktheid bestendig is of wordt, wordt de tijdelijke vergoeding, met ingang van de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont, vervangen door een jaarlijkse vergoeding, berekend vol-

» § 3. — Si l'incapacité est ou devient permanente, l'indemnité temporaire est remplacée, à dater du jour où l'incapacité présente un caractère permanent, par une allocation annuelle calculée d'après la rémunération de base

Zie :

Voir :

174 (B. Z. 1950) : Wetsontwerp.
218, 225, 235, 251 (B. Z. 1950), 16, 30 en 35 : Amendementen.
353 : Verslag.
416 : Amendementen.

174 (S. E. 1950) : Projet de loi.
218, 225, 235, 251 (S. E. 1950), 16, 30 et 35 : Amendements.
353 : Rapport.
416 : Amendements.

gens de basisbezoldiging en bepaald naar de graad van ongeschiktheid, zoals vermeld in de twee voorgaande leden. Dit vertrekpunt wordt vastgesteld, hetzij bij overeenkomst van de partijen, hetzij bij een eindvonnis.

» § 4. — Wat de zwaar gekwetsten betreft, wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, zal de rechter de jaarlijkse uitkering op een hoger peil brengen dan dit voorzien bij de voorgaande paragraaf. Dit peil mag echter 150 % niet overschrijden.

» Bij het verstrijken van de bij artikel 28 bepaalde herzieningstermijn, wordt de jaarlijkse uitkering vervangen door een lijfrente. »

Art. 3.

Artikel 3 aanvullen als volgt :

Art. 4, 2°, B, C, D, E van de wet betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen, gewijzigd bij Besluitwet van 9 Juni 1945, wordt als volgt gewijzigd :

Art. 4, 2°, B. — « Aan de wettige kinderen, geboren of verwekt vóór het ongeval, en aan de onechte vóór het ongeval erkende kinderen, wier vader of moeder overleden is, en voor zover de ene en de andere minder dan 18 jaar oud zijn, een tijdelijke lijfrente tot hun 21 jaar, ten bate van elk kind, gelijk aan 30 % van de jaarlijkse bezoldiging, zonder dat het totaal 60 % van gezegd loon mag overschrijden. Ingeval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden, wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven.

» Aan de kinderen die in dezelfde voorwaarden verkeren, wier vader en moeder overleden zijn, en aan de onechte kinderen, niet erkend door de door een arbeidsongeval getroffen moeder, is tot hun 21 jaar een tijdelijke lijfrente verschuldigd, gelijk aan 80 % van de jaarlijkse bezoldiging. Ingeval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden, wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven. »

Art. 4, 2°, C. — « Het eerste en tweede lid wordt vervangen door volgende tekst :

» Aan de vader en de moeder van het slachtoffer, hetzij een wettig, hetzij een vóór het ongeval erkend kind, en voor zover het slachtoffer noch echtgenoot, noch gerechtigde kinderen achterlaat, een lijfrente gelijk aan 20 % van de jaarlijkse bezoldiging voor elk van de rechthebbenden; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn renteaandeel bij dit van de overlevende gevoegd. Onder dezelfde voorwaarden heeft de moeder van het niet erkend, maar door haar niet verlaten kind, recht op een rente berekend op basis van 20 % van de jaarlijkse bezoldiging.

» Nochtans, ingeval het slachtoffer een echtgenoot zonder kinderen nalaat, wordt aan de bij het vorig lid bedoelde rechthebbenden, een rente toegekend berekend op het bedrag van 15 % voor ieder beneficiant; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd. »

Art. 4, 2°, D. — « In het eerste en tweede lid worden de woorden « 18 jaar » vervangen door de woorden « 21 jaar » en de woorden « 15 % » door de woorden « 30 % ».

Art. 4, 2°, E. — « Eerste lid : de woorden « 18 jaar » vervangen door « 21 jaar ».

et déterminée d'après le degré d'incapacité comme il a été dit aux deux alinéas qui précèdent. Ce point de départ est constaté, soit par accord des parties, soit par un jugement définitif.

» § 4. — En ce qui concerne les grands blessés, dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne, le juge porte l'allocation annuelle à un niveau supérieur à celui prévu au paragraphe précédent. Toutefois ce niveau ne peut dépasser 150 %.

» A l'expiration du délai de révision fixé par l'article 28, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère. »

Art. 3.

Compléter comme suit l'article 3 :

L'article 4, 2°, B, C, D, E, de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, modifiée par l'arrêté-loi du 9 juin 1945, est modifié comme suit :

Art. 4, 2°, B. — « Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, orphelins de père ou de mère, et pour autant que les uns et les autres soient âgés de moins de 18 ans, une rente viagère temporaire jusque 21 ans, au bénéfice de chaque enfant, égale à 30 % de la rémunération annuelle, sans que l'ensemble puisse dépasser 60 % dudit salaire. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie.

» Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'un accident du travail, il est dû jusque 21 ans une rente viagère temporaire égale à 80 % de la rémunération annuelle. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie. »

Art. 4, 2°, C. — « Les alinéas 1 et 2 sont remplacés par le texte ci-après :

« Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant l'accident, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, une rente viagère égale à 20 % de la rémunération annuelle pour chacun des ayants droit; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. Sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à une rente calculée sur la base de 20 % de la rémunération annuelle.

» Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfants, il est attribué aux ayants droit visés à l'alinéa précédent une rente calculée sur le taux de 15 % pour chaque bénéficiaire; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. »

Art. 4, 2°, D. — « Aux premier et deuxième alinéas, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans » et les mots « 15 % » par les mots « 30 % ».

Art. 4, 2°, E. — « Au premier alinéa, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans ».

» Het tweede lid wordt vervangen door volgende tekst :

» De rechtstreekse bloedverwanten, in de opgaande linie, van het slachtoffer, dat noch echtgenoot, noch rechthebbende kinderen achterlaat, hebben ambtshalve recht op de vergoedingen.

» De andere bloedverwanten in de opgaande linie, broeders en zusters evenals de kleinkinderen, kunnen ze slechts genieten op voorwaarde dat zij rechtstreeks uit de bezoldiging van het slachtoffer voordeel trokken. Zij worden in dit opzicht van alle bewijs vrijgesteld, indien zij onder hetzelfde dak leven als het slachtoffer. »

Le deuxième alinéa est remplacé par le texte ci-après :

» Les ascendants directs de la victime qui ne laisse ni conjoint, ni enfants ayants droit, ont d'office droit aux indemnités.

» Les autres ascendants, frères et sœurs, ainsi que petits-enfants ne peuvent en bénéficier qu'à la condition d'avoir profité directement de la rémunération de la victime. Ils sont dispensés de toute preuve à cet égard, s'ils vivent sous le même toit que la victime ».

L. MAJOR.
